

РЕШЕНИЕ

№ 7281

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8809** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 25.07.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 5753/2023 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 13-ти състав е отменил Електронен Фиш (ЕФ) Серия Г, № 0035028 от 2021 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на "Мирамир" ЕООД, представлявано от В. И. Г., на основание вр. чл. 638, ал.4, вр. с ал.1, т.2, вр. чл. 461, т.1 от КЗ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 483, ал. 1, т.1 от КЗ.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от административнонаказващия орган, с искане да бъде отменено, а ЕФ - потвърден.

Наведеното касационно основание е по чл. 348, ал.1, т.1 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че при издаването на електронния фиш са спазени разпоредбите на чл.188 и чл. 189, ал.4 от ЗДвП, като в него ясно са записани необходимите реквизити - мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, марка, модел и регистрационен номер на моторното превозно средство, естеството на

нарушението и нарушените разпоредби. Описанието на нарушението било достатъчно по обем и съответствало на утвърдения от министъра на вътрешните работи образец на ЕФ, в това число и от гледна точка правото на защита на наказаното лице, тъй като изложените факти му давали възможност да разбере кога, къде и при какви обстоятелства е извършил административното нарушение, за което е наказан и в какво се е изразило то, а именно движение без сключена задължителна гражданска отговорност. Оспорва се изводът на СРС, че от изложеното в електронния фиш не ставало ясно кое е наказаното лице - ФЛ или ЮЛ. В случая е наложена имуществена санкция на ЮЛ, посредством законния му представител, тъй като собственик на автомобила, с който е извършено нарушението е дружеството - касатор. Излага съображения, че наказаното лице е осъществило от обективна и субективна страна нарушение на разпоредбите на чл. 483, ал.1 от КЗ. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да се потвърди процесния електронен фиш. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът, чрез процесуалния си представител-юрк. С. моли за уважаването на жалбата, по съображения в касационната жалба.

Ответникът В. И. Г., чрез пълномощника си-адв.К. моли за потвърждаването на оспореното съдебно решение по съображенията, изложени в писмения отговор на касационната жалба. Заявява искане за присъждане на разноски.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 24.06.2021 г. в [населено място] на [улица], като законен представител на ЮЛ, което е собственик на МПС, регистрирано в Република България и не е спряно от движение, не есключил задължителна застраховка Г.О., установено с АТСС за МПС "С. Б." с [рег.номер на МПС] . Собственик на процесното МПС е "Мирамир" ЕООД, а негов законен представител е В. И. Г.. Предвид това бил издаден процесният електронен фиш за нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

За да отмени ЕФ, въззивната инстанция е обусловила изводи, че при съставянето на оспорения електронен фиш са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като електронният фиш не съдържа съществен елемент на индивидуалния административен акт, а именно конкретно описание на извършеното нарушение. В електронния фиш липсва посочване на действие, което да е извършено с автомобила, собственост на дружеството, респективно - ЕФ не отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4, изречение второ от ЗДвП, именно да съдържа описание на нарушението. Посочената санкционна разпоредба на чл. 638, ал. 4 от КЗ изисква да

бъде установено с АТСС "управление" на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност", но в процесния ЕФ е посочено единствено местоположението на лекия автомобил. Същевременно, не става ясно кой е извършител на нарушението, тъй като при описанието му като субект е посочен законният представител на дружеството, собственик на автомобила, но с електронния фиш вместо глоба, е наложена имуществена санкция, предвидена единствено за юридическите лица.

Решението е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 647, ал. 3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвиден в Закона за движението по пътищата. По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, вкл. регламентираните изисквания за изискуемото съдържание на електронния фиш. Съгласно чл.189, ал.4, изр. второ ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В случая издаденият в хипотезата на установено с АТСС нарушение на КЗ ЕФ не съответства на императивните формални изисквания по чл.189, ал.4 ЗДвП относно неговото съдържание. Обратно на доводите на касатора не се касае за непълнота в описанието, а за пълна липса на описание относно извършеното. Посочената за нарушена разпоредба на чл.483, ал.1, т.1 КЗ указва, че всеки притежател на МПС е длъжен да сключи задължителната застраховка ГО на автомобилистите, но отговорността при неключването е предвидена в отделни санкционни норми, в чиито състав са включени различни обективизиращи признаци. В настоящия случай в ЕФ липсва описание на обстоятелството, че е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор. Видът на нарушението може да бъде установен единствено посредством посочената за нарушена правна норма. Посочването само на цифровата квалификация на нарушението не изпълнява посоченото нормативно изискване към формата и съдържанието на акта и нарушава правото на защита на привлеченото към административно- наказателна отговорност лице. Допуснатото нарушение следва да бъде квалифицирано като съществено от категорията на абсолютните, както правилно е приел и СРС.

Споделят се изводите на въззивния съд за наличието на неотстранима неяснота относно санкционирания субект, доколкото в електронния фиш е посочено, че извършителят е „законен представител на ЮЛ, което е собственик на МПС“, който „не е сключил ЗЗ Г.О“. Същевременно е наложена имуществена санкция в размера, предвиден за юридически лица, съответстващ и на посоченото правно основание – чл. 638, ал. 1, т. 2 КЗ. Самият електронен фиш е озаглавен „Електронен фиш за налагане на имуществена санкция“. При това положение е неясно дали наказаното лице е законният представител на юридическото лице или дружеството „Мирамир“ ЕООД.

Следва да се отбележи, че в случай, че е физическото лице – законен представител, то същото безспорно не е собственик на автомобила. Освен това, с електронния фиш не е наложена глоба, а имуществена санкция, относима само и единствено за юридическите лица. Следователно единствено по тълкувателен път съобразно наложеното наказание може да се изведе, че санкционирано е юридическото лице, посочено като собственик на автомобила, посредством налагането на имуществена санкция. Индивидуализирането чрез тълкуване на нарушителя обаче е недопустимо, тъй като извършването на деянието и неговият извършител следва да бъдат посочени и установени по несъмнен начин. Порокът-неяснота, непълнота и непрецизност в словесното описание на деянието е неговото авторство е винаги съществен, тъй като внася неопределеност в обвинението, предмет на ЕФ и нарушава правото на защита на твърдения извършител. Само на това основание, като процесуално незаконосъобразно, ЕФ е следвало да бъде отменено.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН, вр. чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, постановеното въззивно съдебно решение се оставя в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.228 АПК, вр.чл.63д ЗАНН, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Възражението на касатора за прекомерност на адвокатското възнаграждение обаче е основателно. Делото не се отличава с висока правна сложност, поради което на основание чл. 63д, ал. 2 ЗАНН адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до размера на минимално определеното такова в съответствие с чл. 18, ал. 2 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 500 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.07.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 5753/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на "Мирамир" ЕООД, представлявано от В. И. Г. сумата в размер на 500 (петстотин) лева, разноси по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.